

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 października 2021 r.

Poz. 1857

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 września 2021 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 859), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694),
- 2) ustawą z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 16 września 2021 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 68 i art. 81 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694), które stanowią:

„Art. 68. 1. Postępowania prowadzone przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone przez Prezesa Agencji.

2. Czynności dokonane przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.

3. W przypadku postępowań egzekucyjnych, prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wierzycielem staje się Prezes Agencji.

4. Czynności dokonane przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w postępowaniach, o których mowa w ust. 3, pozostają skuteczne.”

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 66 pkt 2 i 3, który wchodzi w życie z dniem 15 maja 2021 r.;
 - 2) art. 53 pkt 1, 3, 4 i 6 oraz art. 66 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r.”;
- 2) odnośnika nr 1 oraz art. 31 i art. 39 ustawy z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2019/475 z dnia 18 lutego 2019 r. zmieniającą dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d’Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE (Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 42).”

„Art. 31. Do przewozów towarów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 14, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu dotychczasowym.”

„Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 16 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lutego 2021 r.;
- 2) art. 1 pkt 1 lit. a, art. 2 pkt 6 i 7, art. 6, art. 7, art. 12 pkt 4, art. 15, art. 16 pkt 1–3, art. 17, art. 32–34 i art. 38, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 3) art. 18, który wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 4, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 5) art. 1 pkt 2, 12, pkt 15 lit. a, pkt 16–19, 31, 35–46 i 56, art. 3, art. 10, art. 21, art. 25–27 i art. 30, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2021 r.;
- 6) art. 1 pkt 53, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 7) art. 9, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r.”

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 17 września 2021 r. (poz. 1857)

USTAWA

z dnia 9 marca 2017 r.

o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi, zwanego dalej „systemem monitorowania przewozu i obrotu”;
- 1a) obowiązki podmiotów uczestniczących w drogowym i kolejowym przewozie towarów oraz podmiotów dokonujących obrotu paliwami opalowymi;
- 2) odpowiedzialność za naruszenie obowiązków związanych z drogowym i kolejowym przewozem towarów oraz z obrotem paliwami opalowymi.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) data zakończenia przewozu towaru – datę dostarczenia towaru na terytorium kraju do miejsca wskazanego w zgłoszeniu albo datę objęcia na terytorium kraju procedurą celną towaru będącego przedmiotem przewozu albo datę wywozu towaru z terytorium kraju;
- 2) kierujący – osobę fizyczną:
 - a) która kieruje pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów składającym się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, 463, 694, 720 i 1641),
 - b) będącą maszynistą w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043, 1378 i 1778 oraz z 2021 r. poz. 780, 784 i 1556);
- 2a) lokalizator – telekomunikacyjne urządzenie końcowe wykorzystujące technologie pozycjonowania satelitarnego i transmisji danych, na którym zainstalowano oprogramowanie udostępnione przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, służące do monitorowania trasy przewozu towaru;
- 3) nadawca towaru – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą wysyłki towaru będącego przedmiotem przewozu;
- 3a) numer lokalizatora – indywidualny numer przydzielany podczas instalacji oprogramowania, o którym mowa w pkt 2a;
- 4) numer referencyjny – unikatowy identyfikator nadawany zgłoszeniu;
- 4a) numer urządzenia – indywidualny numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu do zewnętrznego systemu lokalizacji używanego przez przewoźnika;
- 4b) obrót paliwami opalowymi – czynności określone w art. 6a albo w art. 6b;
- 5) odbiorca towaru – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, do której ma być dostarczony towar będący przedmiotem przewozu;
- 5a) paliwa opałowe – towary nieobjęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.¹⁾);
- 5b) podmiot nabywający – podmiot, na który przeniesiono posiadanie lub własność paliw opalowych w przypadku, o którym mowa w art. 6a ust. 1, albo zarejestrowanego odbiorcę, o którym mowa w art. 6b ust. 1 pkt 1;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72, 255, 694, 802 i 1093.

- 6) podmiot odbierający:
 - a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, importu towarów lub nabycia towarów w przypadku dostawy towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, z późn. zm.²⁾) albo
 - b) zużywający podmiot olejowy nieprowadzący działalności gospodarczej;
- 6a) podmiot sprzedający – pośredniczący podmiot olejowy, który przenosi posiadanie lub własność paliw opałowych w przypadku, o którym mowa w art. 6a ust. 1, albo zarejestrowanego odbiorcę, o którym mowa w art. 6b ust. 1 pkt 2;
- 7) podmiot wysyłający – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą:
 - a) dostawy towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług:
 - ostatniej przed rozpoczęciem przewozu towarów – w przypadku gdy jest dostawcą towaru, a po wydaniu towaru jest on przewożony na rzecz podmiotu odbierającego,
 - uprawnioną do rozporządzania towarami jak właściciel w momencie rozpoczęcia przewozu – w przypadku gdy dostarcza towary na rzecz podmiotu odbierającego w celu dokonania dostawy towarów po zakończeniu przewozu towarów,
 - b) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w rozumieniu ustawy, o której mowa w lit. a,
 - c) eksportu towarów w rozumieniu ustawy, o której mowa w lit. a;
- 7a) pośredniczący podmiot olejowy – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 23e ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 8) przewoźnik – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, wykonującą przewóz towarów;
- 9) przewóz towarów – przemieszczanie towaru na lub przez terytorium kraju środkiem transportu po drodze publicznej albo krajowej sieci kolejowej, z uwzględnieniem postojów wymaganych podczas tego przemieszczania, przeładunku oraz rozładunku;
- 10) rodzaj towaru – towar klasyfikowany do jednej pozycji Nomenklatury Scalonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „CN”;
- 11) środek transportu – pojazd:
 - a) samochodowy lub zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego oraz przyczepy lub naczepy w rozumieniu ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym,
 - b) kolejowy bez napędu w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 12) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) terytorium państwa członkowskiego – terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 14) terytorium państwa trzeciego – terytorium państwa niewchodzącego w skład Unii Europejskiej;
- 15) wyznaczone miejsce – miejsce przeznaczone do przechowywania lub strzeżenia środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem albo towaru, prowadzone przez dyrektora izby administracji skarbowej albo przez podmiot, któremu powierzono prowadzenie takiego miejsca;
- 15a) zewnętrzny system lokalizacji – system używany przez przewoźnika gromadzący dane geolokalizacyjne środka transportu przekazywane z zainstalowanego w tym środku transportu urządzenia wykorzystującego technologie pozycjonowania satelitarne i transmisji danych;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 694, 802, 1163, 1243, 1598 i 1626.

- 16) zgłoszenie – zgłoszenie do rejestru zgłoszeń:
- przewozu towaru obejmującego przewóz określonej ilości tego samego rodzaju towaru albo określonych ilości różnych rodzajów towaru przewożonych od jednego nadawcy towaru do jednego odbiorcy towaru, do jednego miejsca dostarczenia towaru, jednym środkiem transportu albo
 - obrotu paliwami opałowymi;
- 17) zużywający podmiot olejowy – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Art. 3. 1. System monitorowania przewozu i obrotu obejmuje gromadzenie i przetwarzanie danych o przewozie towarów i obrocie paliwami opałowymi, w szczególności z zastosowaniem środków technicznych służących do tego monitorowania, oraz kontrolę realizacji obowiązków wynikających z ustawy.

2. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu podlega przewóz:

- 1) towarów objętych pozycjami CN:
 - 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy,
 - 2707,
 - 2710,
 - 2905,
 - 2917,
 - 3403,
 - 3811,
 - 3814 zawierających alkohol etylowy,
 - 3820 zawierających alkohol etylowy,
 - 3824,
 - 3826

– jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;
- 1a) paliw opałowych, bez względu na ich ilość w przesyłce;
- 2) alkoholu całkowicie skażonego wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie Unii Europejskiej środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.), w tym zawartego w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi w przypadku przesyłek o objętości powyżej 500 litrów;
- 3) suszu tytoniowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, nieoznaczonego znakami akcyzy, bez względu na jego ilość w przesyłce;
- 3a) produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 974 i 981);
- 4) towarów innych niż wymienione w pkt 1–3a, w stosunku do których zachodzi uzasadnione prawdopodobieństwo wystąpienia naruszeń przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, mogących powodować, ze względu na skalę lub częstotliwość obrotu tymi towarami, znaczne uszczuplenia tych podatków – określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 260 z 31.10.1995, str. 45 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 281, Dz. Urz. WE L 320 z 28.11.1998, str. 27 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 319, Dz. Urz. UE L 374 z 22.12.2004, str. 42, Dz. Urz. UE L 208 z 11.08.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 326 z 13.12.2005, str. 8, Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2008, str. 13, Dz. Urz. UE L 231 z 29.08.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 200 z 03.08.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 49 z 22.02.2008, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 286 z 20.10.2016, str. 32.

2a. Przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. d i j, podlega systemowi monitorowania przewozu i obrotu, o ile towary te są wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, bez względu na przeznaczenie.

3. Przez przesyłkę, o której mowa w ust. 2, rozumie się określoną ilość towarów tego samego rodzaju przewożonych od jednego nadawcy towaru do jednego odbiorcy towaru, do jednego miejsca dostarczenia towaru, jednym środkiem transportu.

4. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów objętych:

- 1) (uchylony)
- 2) pozycjami CN:
 - a) 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 5 litrów,
 - aa) 2707 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,
 - b) 2710 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów, z wyłączeniem paliw opałowych,
 - c) 2905 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,
 - d) 3403 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów,
 - e) 3811 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów,
 - ea) 3814 zawierających alkohol etylowy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,
 - f) 3820 zawierających alkohol etylowy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów.

5. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 2, w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 5 litrów.

5a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz paliw opałowych w opakowaniach jednostkowych o masie brutto nieprzekraczającej 30 kg lub o objętości nieprzekraczającej 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów dla jednego podmiotu odbierającego, w przypadku, o którym mowa w art. 138ta ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

6. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3:

- 1) przewożonych przez operatorów pocztowych w paczkach pocztowych w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320);
- 2) objętych:
 - a) procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania lub wywozu,
 - b) powrotnym wywozem;
- 3)⁴⁾ przemieszczanych, w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, z zastosowaniem:
 - a) e-AD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym:
 - z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. a tej ustawy, albo
 - przekazanego do krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. a tej ustawy, przez właściwe władze innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo
 - b) dokumentu zastępującego e-AD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 14 ustawy z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694), która weszła w życie z dniem 1 maja 2021 r.

7. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, który nie jest związany z wykonaniem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, jeżeli przewożonym towarom towarzyszy dokument potwierdzający przesunięcie międzymagazynowe wystawiony przez nadawcę towarów, który zawiera w szczególności:

- 1) dane nadawcy towaru obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej nadawcy;
- 3) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;
- 4) dane adresowe miejsca magazynowania towaru – wysyłki;
- 5) dane adresowe miejsca magazynowania towaru – przyjęcia;
- 6) numer rejestracyjny środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, albo numer pociągu wraz z numerem pojazdu kolejowego bez napędu;
- 7) datę wystawienia.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do przewozu towarów, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

9. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi analizę ryzyka wystąpienia naruszeń przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego, związanego z przewozem towarów, dotyczącą zasadności objęcia określonego towaru systemem monitorowania przewozu i obrotu, uwzględniając skalę lub częstotliwość obrotu tymi towarami lub skalę uszczupień tych podatków. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje o wynikach przeprowadzonych analiz i wnioskach z nich wynikających.

10. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, z wyłączeniem paliw opałowych, dokonywany z przeznaczeniem dla:

- 1) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) sił zbrojnych państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego;
- 3) sił zbrojnych uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju;
- 4) Centrum Eksperckiego Policji Wojskowych NATO;
- 5) jednostek wielonarodowych, w tym Brygady Litewsko-Polsko-Ukraińskiej;
- 6) podmiotu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Naczelnym Dowództwem Sojuszników Sił w Europie (SHAPE) dotyczącej stacjonowania, statusu prawnego i wsparcia 3. Batalionu Łączności NATO (3NSB), elementu podporządkowanego Grupie Systemów Łączności i Informatyki NATO (NCISG) dyslokowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, podpisanej w SHAPE dnia 17 września 2014 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1825 i 1826);
- 7) Kwatery Głównej Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego;
- 8) Centrum Szkolenia Sił Połączonych;
- 9) organów Krajowej Administracji Skarbowej;
- 10) Policji;
- 11) Służby Więziennej;
- 12) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 13) Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 14) Straży Granicznej;
- 15) Służby Wywiadu Wojskowego;
- 16) Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 17) Agencji Wywiadu;

- 18) Państwowej Straży Pożarnej;
- 19) instytucji Unii Europejskiej;
- 20) przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych;
- 21) Służby Ochrony Państwa;
- 22) dysponentów lotniczych zespołów ratownictwa medycznego, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882, 2112 i 2401 oraz z 2021 r. poz. 159, 1559 i 1641).

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, towary inne niż wymienione w ust. 2 pkt 1–3a, których przewóz jest objęty systemem monitorowania przewozu i obrotu, wraz ze wskazaniem masy, ilości, objętości lub wartości tych towarów, oraz przypadki, w których ich przewóz nie podlega temu systemowi, uwzględniając konieczność przeciwdziałania uszczupleniom w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego.

Art. 4. 1. Środki techniczne służące monitorowaniu przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi obejmują:

- 1) rejestr zgłoszeń wraz z modułem gromadzącym i przetwarzającym dane geolokalizacyjne, zwany dalej „rejestrem”;
- 2) lokalizator;
- 3) zewnętrzny system lokalizacji, który przekazuje do rejestru dane geolokalizacyjne środka transportu.

2. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 670, 952, 1005 i 1641).

3. Rejestr prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej, który jest administratorem danych przetwarzanych w rejestrze.

4. W rejestrze gromadzone są dane:

- 1) zawarte w zgłoszeniach, uzupełnieniach zgłoszeń i ich aktualizacjach;
 - 1a) geolokalizacyjne przekazywane z lokalizatorów oraz zewnętrznych systemów lokalizacji, obejmujące współrzędne geograficzne dotyczące położenia środka transportu, jego prędkość, datę i godzinę pozyskania tych współrzędnych, azymut środka transportu, błąd przekazywania danych satelitarnych oraz numer lokalizatora albo numer urządzenia;
 - 1b) zawarte w miesięcznych zestawieniach informacji dotyczących okresowych umów, o których mowa w art. 89 ust. 5e albo 5f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 2) dotyczące przeprowadzonych kontroli, o których mowa w art. 13.

4a. Analizę danych gromadzonych w rejestrze może prowadzić wyznaczona jednostka sektora finansów publicznych albo instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1383 oraz z 2021 r. poz. 1192).

4b. Podmiot, o którym mowa w ust. 4a, przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej na bieżąco wyniki analizy danych gromadzonych w rejestrze.

4c. Podmiot, o którym mowa w ust. 4a, może wykonywać również czynności związane z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków, o których mowa w ust. 1.

4d. Na realizację zadania, o którym mowa w ust. 4a i 4c, instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, otrzymują dotację celową z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

5. Dane, o których mowa w ust. 4:

- 1) pkt 1 i 2 – są przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano zgłoszenia;
 - 1a) pkt 1b – są przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym przesłano miesięczne zestawienie informacji dotyczących okresowych umów;
- 2) pkt 1a – są przechowywane nie dłużej niż 12 miesięcy, licząc od daty zakończenia przewozu towaru, chyba że przed upływem tego terminu wszczęte zostanie postępowanie administracyjne, w którym dane te są niezbędne; w takim przypadku dane geolokalizacyjne są przechowywane do czasu prawomocnego zakończenia postępowania administracyjnego.

5a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 4 pkt 1a, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące, usuwając zbędne dane.

6. (uchylony)

7. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia nieodpłatnie oprogramowanie, o którym mowa w art. 2 pkt 2a.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wymogi techniczne przekazywania danych geolokalizacyjnych środka transportu do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji i określi sposób przekazywania tych danych.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć jednostkę sektora finansów publicznych albo instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, do:

- 1) dokonywania analizy danych z rejestru oraz wskazać zakres danych podlegających tej analizie,
- 2) wykonywania czynności związanych z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków, o których mowa w ust. 1, oraz wskazać zakres tych czynności

– uwzględniając przygotowanie techniczne wyznaczonego podmiotu i jego doświadczenie w analizie danych, w szczególności danych geolokalizacyjnych oraz w zakresie utrzymania i rozwoju technologii teleinformatycznych.

10. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 9, jest podmiotem, który jest nadzorowany przez ministra innego niż minister właściwy do spraw finansów publicznych, rozporządzenie, o którym mowa w ust. 9, wydaje się w porozumieniu z właściwym ministrem.

Art. 5. 1. W przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się na terytorium kraju podmiot wysyłający jest obowiązany, przed rozpoczęciem przewozu towaru, przesłać do rejestru zgłoszenie, uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia i przekazać ten numer przewoźnikowi. W przypadku dostawy towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „dostawą towarów”, podmiot wysyłający jest obowiązany również przekazać numer referencyjny podmiotowi odbierającemu.

2. W przypadku dostawy towarów zgłoszenie zawiera:

- 1) planowaną datę rozpoczęcia przewozu;
- 2) dane podmiotu wysyłającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 3) dane podmiotu odbierającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 4) numer identyfikacji podatkowej podmiotu wysyłającego albo numer, za pomocą którego podmiot wysyłający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej;
- 4a) informację, czy:
 - a) podmiot wysyłający jest pośredniczącym podmiotem olejowym,
 - b) dostawa jest realizowana w ramach umowy, o której mowa w art. 89 ust. 5e albo 5f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym– jeżeli dostawa dotyczy paliw opałowych;
- 5) numer identyfikacji podatkowej podmiotu odbierającego, numer, za pomocą którego podmiot odbierający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej będącej podmiotem odbierającym;
- 6) dane adresowe miejsca załadunku towaru;
- 7) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru.

3. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów albo eksportu towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług zgłoszenie zawiera:

- 1) planowaną datę rozpoczęcia przewozu;
- 2) dane podmiotu wysyłającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 3) dane odbiorcy towaru obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 4) numer identyfikacji podatkowej podmiotu wysyłającego albo numer, za pomocą którego podmiot wysyłający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej;
- 5) w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów numer, za pomocą którego odbiorca towaru jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej;
- 6) dane adresowe miejsca załadunku towaru;
- 7) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;
- 8) numer zezwolenia albo pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi oraz nazwę organu wydającego.

4. W przypadku przewozu towaru, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru:

- 1) po drodze publicznej uzupełnić zgłoszenie o:
 - a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,
 - c) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a,
 - d) datę faktycznego rozpoczęcia przewozu towaru,
 - e) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,
 - f) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 919 i 1005), o ile są wymagane,
 - g) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsce zakończenia przewozu na terytorium kraju, albo numer identyfikacyjny miejsca, o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym,
 - h) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
 - i) numer lokalizatora albo numer urządzenia;
- 2) po krajowej sieci kolejowej uzupełnić zgłoszenie o:
 - a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,
 - c) numer pociągu,
 - d) numer pojazdu kolejowego bez napędu,
 - e) datę faktycznego rozpoczęcia przewozu towaru,

- f) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,
- g) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsce zakończenia przewozu na terytorium kraju,
- h) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
- i) numer lokalizatora albo numer urzędnika.

4a. W przypadku dostawy paliw opałowych przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru uzupełnić zgłoszenie o numer lub numery identyfikacyjne urzędów grzewczych niestacjonarnych, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, jeżeli dostawa towarów następuje do miejsca, w którym znajdują się te urzędniki.

5. W przypadku dostawy towarów podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru.

6. W przypadku dostawy paliw opałowych podmiot odbierający w dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o:

- 1) informację o ilości odebranego towaru;
- 2) informację, że działa jako zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy;
- 3) oświadczenie, o którym mowa w art. 89 ust. 5 pkt 3 lit. a lub b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

7. Przepisu ust. 6 pkt 3 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 5e ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Art. 5a. 1. W przypadku odmowy przyjęcia przez podmiot odbierający towaru będącego przedmiotem dostawy towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1, podmiot wysyłający jest obowiązany, przed rozpoczęciem przewozu towarów:

- 1) przesłać do rejestru zgłoszenie, uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia i przekazać ten numer przewoźnikowi albo
- 2) zaktualizować dane zawarte w zgłoszeniu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przepis art. 5 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku odmowy przyjęcia przez podmiot odbierający towaru będącego przedmiotem dostawy towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1, podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o przyczynach odmowy.

Art. 6. 1. W przypadku przewozu towaru z terytorium państwa członkowskiego albo z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju podmiot odbierający jest obowiązany, przed rozpoczęciem przewozu towaru na terytorium kraju, przesłać do rejestru zgłoszenie, uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia i przekazać ten numer przewoźnikowi.

2. Zgłoszenie zawiera:

- 1) dane podmiotu odbierającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 2) dane nadawcy towarów obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej podmiotu odbierającego, numer, za pomocą którego podmiot odbierający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej będącej podmiotem odbierającym;
- 4) w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług numer, za pomocą którego nadawca towarów jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej;
- 4a) w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw opałowych informację, czy podmiot odbierający jest zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym;
- 5) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru;

- 6) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;
- 7) w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw opałowych oświadczenie, o którym mowa w art. 89 ust. 5c pkt 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

3. W przypadku przewozu towaru, o którym mowa w ust. 1, przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru na terytorium kraju:

- 1) po drodze publicznej uzupełnić zgłoszenie o:
 - a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,
 - c) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a,
 - d) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - e) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,
 - f) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o ile są wymagane,
 - g) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
 - h) numer lokalizatora albo numer urzędnika;
- 2) po krajowej sieci kolejowej uzupełnić zgłoszenie o:
 - a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,
 - c) numer pociągu,
 - d) numer pojazdu kolejowego bez napędu,
 - e) miejsce i planowaną datę rozpoczęcia przewozu na terytorium kraju,
 - f) planowaną datę zakończenia przewozu towaru,
 - g) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
 - h) numer lokalizatora albo numer urzędnika.

4. Podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, nie później niż w następnym dniu roboczym po dniu dostarczenia towaru.

5. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw opałowych podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru w dniu dostarczenia towaru.

Art. 6a. 1. W przypadku dostawy paliw opałowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, w przypadku dostawy niezwiązanej z przewozem, podmiot sprzedający jest obowiązany przesłać do rejestru zgłoszenie i uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia nie później niż z chwilą przeniesienia posiadania lub własności tych paliw.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie zawiera:

- 1) dane podmiotu sprzedającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;

- 2) dane podmiotu nabywającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej podmiotu sprzedającego;
- 4) numer identyfikacji podatkowej podmiotu nabywającego;
- 5) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem dostawy, w szczególności rodzaju towaru, kodu CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot nabywający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu przeniesienia posiadania lub własności towaru uzupełnia zgłoszenie o:

- 1) informację o ilości odebranego towaru;
- 2) informację, że działa jako zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy;
- 3) oświadczenie, o którym mowa w art. 89 ust. 5 pkt 3 lit. a lub b ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Art. 6b. 1. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw opałowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego odbiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym będącego:

- 1) zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym, gdy nabycie to nastąpiło na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, albo
- 2) pośredniczącym podmiotem olejowym, gdy nabycie to nastąpiło na rzecz innych podmiotów

– podmiot ten jest obowiązany przesłać do rejestru zgłoszenie i uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia w dniu dostarczenia towaru do miejsca określonego w zezwoleniu, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zgłoszenie zawiera:

- 1) informację, czy podmiot jest zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym;
- 2) dane zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego;
- 4) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru;
- 5) dane dotyczące towaru, w szczególności rodzaju towaru, kodu CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;
- 6) oświadczenie, o którym mowa w art. 89 ust. 5c pkt 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zgłoszenie zawiera:

- 1) dane pośredniczącego podmiotu olejowego nabywającego paliwa opałowe na rzecz innych podmiotów obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 2) numer identyfikacji podatkowej pośredniczącego podmiotu olejowego, o którym mowa w pkt 1;
- 3) dane zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego, na którego rzecz nabywane są paliwa opałowe, obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby;
- 4) numer identyfikacji podatkowej zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego, o którym mowa w pkt 3;
- 5) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru;
- 6) dane dotyczące towaru, w szczególności rodzaju towaru, kodu CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru;
- 7) oświadczenie, o którym mowa w art. 89 ust. 5c pkt 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Art. 6c. 1. W przypadku gdy podmiot wysyłający albo podmiot sprzedający stosuje przy dostawie paliw opałowych okresową umowę, o której mowa w art. 89 ust. 5e albo 5f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, odpowiednio podmiot wysyłający albo podmiot sprzedający jest obowiązany, przed dokonaniem pierwszej dostawy albo przeniesieniem własności lub posiadania paliw opałowych, przesłać do rejestru zgłoszenie. Z chwilą przesłania zgłoszenia odpowiednio podmiot wysyłający albo podmiot sprzedający uzyskują unikatowy identyfikator tej umowy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zgłoszenie obejmuje dane:

- 1) podmiotu wysyłającego albo podmiotu sprzedającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby,
 - c) numer identyfikacji podatkowej;
- 2) podmiotu odbierającego albo podmiotu nabywającego obejmujące:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę,
 - b) adres zamieszkania albo siedziby,
 - c) numer identyfikacji podatkowej;
- 3) dotyczące towaru będącego przedmiotem umowy, w szczególności rodzaju towaru, kodu CN, ilości lub objętości towaru.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 6a nie stosuje się.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 89 ust. 5e i 5f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, odpowiednio podmiot wysyłający albo podmiot sprzedający przesyła do rejestru miesięczne zestawienie informacji dotyczących okresowych umów zawierające:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby odpowiednio podmiotu wysyłającego albo podmiotu sprzedającego;
- 2) numer identyfikacji podatkowej odpowiednio podmiotu wysyłającego albo podmiotu sprzedającego;
- 3) unikatowy identyfikator okresowej umowy;
- 4) dane dotyczące towaru, w szczególności rodzaju towaru, kodu CN oraz ilości lub objętości towaru.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wymogi techniczne przekazywania miesięcznego zestawienia informacji, o którym mowa w ust. 4, do rejestru i określi sposób przekazywania tych zestawień.

Art. 7. 1. W przypadku przewozu towaru z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium drugiego państwa członkowskiego albo państwa trzeciego przewoźnik jest obowiązany przesłać do rejestru, przed rozpoczęciem przewozu towaru na terytorium kraju, zgłoszenie i uzyskać numer referencyjny dla tego zgłoszenia.

2. Zgłoszenie zawiera w przypadku:

- 1) przewozu po drodze publicznej:
 - a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, jeżeli jest obowiązany go posiadać,
 - c) dane nadawcy towarów obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - d) dane odbiorcy towarów obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,

- e) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - f) miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - g) planowaną datę zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - h) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru,
 - i) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
 - j) numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, o ile są wymagane,
 - k) numery rejestracyjne środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a,
 - l) numer lokalizatora albo numer urządzenia;
- 2) przewozu po krajowej sieci kolejowej:
- a) dane przewoźnika obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego przewoźnik jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, jeżeli jest obowiązany go posiadać,
 - c) dane nadawcy towarów obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - d) dane odbiorcy towarów obejmujące:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - adres zamieszkania albo siedziby,
 - e) miejsce i datę rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - f) miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - g) planowaną datę zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,
 - h) dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu, w szczególności rodzaju towaru, pozycji CN, ilości, masy brutto lub objętości towaru,
 - i) numer dokumentu przewozowego towarzyszącego przewożonemu towarowi,
 - j) numer pociągu,
 - k) numer pojazdu bez napędu,
 - l) numer lokalizatora albo numer urządzenia.

Art. 7a. Ze względu na specyfikę rodzaju przewozu, towarzyszące mu warunki techniczne, specyfikę przewozu danego towaru lub rodzaj transakcji podlegającej zgłoszeniu jednym zgłoszeniem można objąć więcej niż jedną przesyłkę w rozumieniu art. 3 ust. 3 – w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 7.

Art. 7b. 1. W przypadku niektórych przewozów towarów może zostać wyłączony obowiązek przesłania do rejestru zgłoszenia lub mogą zostać wyłączone inne obowiązki w zakresie uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia lub w zakresie przekazywania aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu, jeżeli ich realizacja jest szczególnie utrudniona, ze względu na specyfikę rodzaju przewozu, towarzyszące mu warunki techniczne, specyfikę przewozu danego towaru lub rodzaj transakcji podlegającej zgłoszeniu, a przedmiot danego obowiązku można zrealizować w inny sposób lub można od niego odstąpić ze względu na niskie ryzyko wystąpienia nieprawidłowości wynikające z tego zwolnienia – w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których przewóz towarów jest wyłączony z obowiązku przesłania do rejestru zgłoszenia lub innych obowiązków w zakresie uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia lub w zakresie przekazywania aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu,

2) warunki wyłączenia, o którym mowa w pkt 1

– uwzględniając stopień obciążenia administracyjnego, skuteczność monitorowania przewozu towarów albo obrotu danym towarem oraz ryzyko powstania uszczupień w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego.

Art. 7c. 1. W przypadku niektórych towarów odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający i przewoźnik są obowiązani do wskazania lub uzupełnienia w zgłoszeniu dodatkowych danych, jeżeli dane te ze względu na specyfikę towaru lub przewozu towaru, lub obrotu tym towarem są przekazywane do innych organów na podstawie przepisów odrębnych oraz jest to konieczne do zapewnienia skuteczności monitorowania przewozu towarów – w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe dane, o których mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia skuteczności monitorowania przewozu towarów, specyfikę towaru, przewozu towarów lub obrotu tymi towarami.

Art. 8. 1. Podmiot wysyłający, podmiot odbierający, przewoźnik, podmiot sprzedający oraz podmiot nabywający są obowiązani niezwłocznie aktualizować dane zawarte w zgłoszeniu w takim zakresie, w jakim byli obowiązani do ich zgłoszenia.

2. Dane dotyczące towaru będącego przedmiotem przewozu zawarte w zgłoszeniu nie podlegają aktualizacji.

3. W przypadku gdy przewóz towaru nie zostanie rozpoczęty, odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik dokonuje aktualizacji zgłoszenia, podając informację o odstąpieniu od przewozu towaru.

Art. 9. 1. Przesyłanie, uzupełnianie i aktualizacja zgłoszenia oraz przesyłanie miesięcznego zestawienia informacji dotyczących okresowych umów następują za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

2. Podmiot wysyłający, podmiot odbierający, przewoźnik, podmiot sprzedający oraz podmiot nabywający mogą odpowiednio przysłać, uzupełniać i aktualizować zgłoszenie oraz przysłać miesięczne zestawienie informacji dotyczących okresowych umów, pod warunkiem że są zarejestrowanymi użytkownikami Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

3. Przesłanie, uzupełnienie i aktualizacja zgłoszenia oraz przesłanie miesięcznego zestawienia informacji dotyczących okresowych umów przez przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego oraz podmiotu nabywającego pociągają za sobą skutki dla reprezentowanego.

4. Dokonanie czynności, o których mowa w ust. 1, wymaga uwierzytelnienia na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

5. W przypadku niedostępności rejestru:

- 1) podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik, w zakresie swojej właściwości, przysła do wyznaczonego organu Krajowej Administracji Skarbowej dokument zastępujący zgłoszenie, zawierający dane, o których mowa w art. 5–7, zwany dalej „dokumentem zastępującym zgłoszenie”, i uzyskuje od właściwego organu Krajowej Administracji Skarbowej potwierdzenie przyjęcia tego dokumentu;
- 2) odpowiednio podmiot sprzedający albo podmiot nabywający, w przypadku, o którym mowa w art. 6b ust. 1, przysła do rejestru zgłoszenie po przywróceniu dostępności rejestru;
- 3) podmiot nabywający uzupełnia zgłoszenie o dane, o których mowa w art. 6a ust. 3, po przywróceniu dostępności rejestru.

6. W przypadku niedostępności rejestru podmiot wysyłający albo podmiot odbierający jest obowiązany przekazać przewoźnikowi dokument zastępujący zgłoszenie i potwierdzenie przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przesyłania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia oraz sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, uwzględniając potrzebę sprawnego przesyłania tych dokumentów oraz zapewnienia monitorowania przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi;
 - 2) sposób postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających, przewoźników, podmiotów sprzedających i podmiotów nabywających oraz terminy przesyłania zgłoszeń albo uzupełniania zgłoszeń o informację o odbiorze towarów, w przypadku niedostępności rejestru, uwzględniając konieczność zapewnienia przekazywania danych, o których mowa w art. 5–7, na potrzeby systemu monitorowania przewozu i obrotu;
- 2a) przypadki, w których dokonywane jest zgłoszenie obejmujące więcej niż jedną przesyłkę, uwzględniając stopień obciążenia administracyjnego, skuteczność monitorowania przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi oraz ryzyko powstania uszczupień w zakresie podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego;

- 3) organ Krajowej Administracji Skarbowej, do którego jest przesyłane zgłoszenie w przypadku niedostępności rejestru, uwzględniając przygotowanie organizacyjne takiego organu;
- 4) wzór dokumentu zastępującego zgłoszenie wraz z objaśnieniami, uwzględniając potrzebę ujednoczenia dokumentacji w przypadku niedostępności rejestru.

Art. 10. 1. Przewoźnik jest obowiązany odmówić przyjęcia do przewozu towarów podlegających zgłoszeniu w przypadku nieotrzymania numeru referencyjnego, dokumentu zastępującego zgłoszenie i potwierdzenia przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokumentu, o którym mowa w art. 3 ust. 7.

1a. Przewoźnik jest obowiązany odmówić przyjęcia do przewozu paliw opałowych podlegających zgłoszeniu do rejestru, w przypadku gdy:

- 1) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru, o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, są inne niż wskazane w potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 4 tej ustawy;
- 2) nie otrzyma numeru identyfikacyjnego urządzeń grzewczych niestacjonarnych, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

2. Przewoźnik, przed rozpoczęciem przewozu towaru, jest obowiązany przekazać kierującemu numer referencyjny, dokument zastępujący zgłoszenie i potwierdzenie przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokument, o którym mowa w art. 3 ust. 7.

3. Kierujący, w momencie rozpoczęcia przewozu towaru, jest obowiązany posiadać numer referencyjny, dokument zastępujący zgłoszenie i potwierdzenie przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokument, o którym mowa w art. 3 ust. 7.

4. W przypadku nieotrzymania przez kierującego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, numeru referencyjnego, dokumentu zastępującego zgłoszenie i potwierdzenia przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokumentu, o którym mowa w art. 3 ust. 7, kierujący jest obowiązany odmówić rozpoczęcia przewozu towaru.

Art. 10a. 1. Przewoźnik, w trakcie całej trasy przewozu towaru objętego zgłoszeniem, jest obowiązany zapewnić przekazywanie aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu objętego tym zgłoszeniem.

2. Przewoźnik jest obowiązany wyposażyć środek transportu, o którym mowa w ust. 1, w lokalizator.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli dane geolokalizacyjne środka transportu są przekazywane do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji.

Art. 10b. W przypadku gdy środek transportu jest wyposażony w lokalizator, kierujący jest obowiązany:

- 1) włączyć lokalizator:
 - a) przed rozpoczęciem przewozu towaru – w przypadku przewozu towaru, o którym mowa w art. 5 ust. 1, a w przypadku kilku miejsc załadunku na terytorium kraju z chwilą rozpoczęcia przewozu towaru z pierwszego miejsca załadunku na terytorium kraju,
 - b) z chwilą rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju – w przypadku przewozu towaru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1;
- 2) wyłączyć lokalizator nie wcześniej niż z chwilą:
 - a) dostarczenia towaru do miejsca dostarczenia towaru na terytorium kraju, a w przypadku kilku miejsc dostarczenia towaru na terytorium kraju z chwilą dostarczenia towaru do ostatniego miejsca dostarczenia towaru na terytorium kraju,
 - b) zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju.

Art. 10c. 1. W przypadku stwierdzenia trwającej dłużej niż godzinę niesprawności lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji, kierujący, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, jest obowiązany do niezwłocznego zatrzymania się na najbliższym parkingu samochodowym lub w najbliższej zatoce postojowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kierujący środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, przewożący towary niebezpieczne określone w Umowie europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 874 i 1307) jest obowiązany zatrzymać środek transportu na najbliższym parkingu samochodowym lub w innym miejscu zapewniającym postój, z uwzględnieniem przepisów działu 8.4 i 8.5 tej umowy.

3. Przewóz towaru środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, może być kontynuowany po:

- 1) przywróceniu sprawności lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji albo
- 2) przeładunku towaru na środek transportu wyposażony w sprawny lokalizator albo którego dane geolokalizacyjne są przekazywane do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji, albo
- 3) wyposażeniu środka transportu w sprawny lokalizator, albo
- 4) nałożeniu zamknięć urzędowych na środek transportu lub towar albo zarządzeniu konwoju, o którym mowa w art. 67 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.⁵⁾).

4. Rozstrzygnięcie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, jest podejmowane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, na terenie którego znajduje się środek transportu, po uzyskaniu informacji od przewoźnika dotyczącej potrzeby kontynuowania przewozu towaru.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3, przepis art. 10b stosuje się odpowiednio.

Art. 11. 1. Numer referencyjny jest ważny przez 10 dni od dnia jego nadania.

2. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, przewóz towaru może być kontynuowany po przesłaniu odpowiednio przez podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nowego zgłoszenia i uzyskaniu nowego numeru referencyjnego.

Art. 12. 1. Podmiotami uprawnionymi do korzystania z danych zgromadzonych w rejestrze oraz ich przetwarzania za pomocą telekomunikacyjnego urządzenia końcowego są:

- 1) w celu wykonywania kontroli przewozu towarów:
 - a) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej,
 - b) Policja,
 - c) Straż Graniczna,
 - d) Inspekcja Transportu Drogowego;
- 2) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej i pracownicy organów Krajowej Administracji Skarbowej w toku postępowania podatkowego, wykonywania kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;
- 3) Główny Inspektor Farmaceutyczny w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wyrazić zgodę na nieodpłatne udostępnianie danych zgromadzonych w rejestrze, na wniosek:

- 1) organów Policji,
- 2) organów Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) organów Straży Granicznej,
- 4) Ministra Obrony Narodowej,
- 5) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki,
- 6)⁶⁾ Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

– jeżeli dane te są niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań innych niż określone w ust. 1 pkt 1.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej na wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego oraz Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego udostępnia nieodpłatnie dane z rejestru, jeżeli są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań. Dane z rejestru są przekazywane funkcjonariuszom tych organów bez konieczności każdorazowego przedstawiania przez nich imiennego upoważnienia wydanego przez te organy, okazywanego wraz z legitymacją służbową.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 464, 694, 802, 815, 954, 1003 i 1005.

⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694), która weszła w życie z dniem 23 lutego 2021 r.

3a. Szef Krajowej Administracji Skarbowej nieodpłatnie udostępnia dane zgromadzone w rejestrze, również na wniosek:

- 1) sądu,
- 2) prokuratora

– w związku z toczącym się postępowaniem.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia organom, o których mowa w ust. 2 pkt 5 i ust. 3, dane z rejestru w drodze teletransmisji, jeżeli dane te są niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań i odpowiednio Urząd Regulacji Energetyki albo jednostka organizacyjna odpowiednio Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego będący odbiorcą informacji spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) posiada zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
- 3) specyfika lub zakres wykonywanych zadań uzasadnia takie udostępnienie.

Art. 12a. 1. Jeżeli w wyniku analizy danych w rejestrze stwierdzono, że przewóz towarów wskazany w zgłoszeniu wiąże się ze zwiększonym ryzykiem, odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający lub przewoźnik otrzymujący wezwanie do przedstawienia środka transportu w czasie i miejscu, o których mowa odpowiednio w ust. 3 albo 4, przesłane wraz z numerem referencyjnym albo potwierdzeniem aktualizacji danych w rejestrze.

2. Odpowiednio podmiot wysyłający i podmiot odbierający są obowiązani przekazać przewoźnikowi treść wezwania wraz z numerem referencyjnym albo potwierdzeniem aktualizacji danych w rejestrze.

3. W przypadku przewozu towarów po drodze publicznej przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu dostarczenia towaru lub w oddziale celnym urzędu celno-skarbowego zlokalizowanym najbliżej miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju w celu przeprowadzenia kontroli.

4. W przypadku przewozu towarów po krajowej sieci kolejowej przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. b, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu wskazanym w zgłoszeniu w celu przeprowadzenia kontroli.

5. Przewoźnik powiadamia telefonicznie organ Krajowej Administracji Skarbowej wskazany w wezwaniu o planowanym dostarczeniu towaru do miejsca, o którym mowa odpowiednio w ust. 3 i 4.

Art. 13. 1. Kontrola przewozu towarów polega na sprawdzeniu przestrzegania obowiązków w zakresie odpowiednio:

- 1) dokonywania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia;
- 2) zgodności danych zawartych w zgłoszeniu ze stanem faktycznym;
- 3) posiadania numeru referencyjnego, dokumentu zastępującego zgłoszenie i potwierdzenia przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokumentu, o którym mowa w art. 3 ust. 7;
- 4) przekazywania aktualnych danych geolokalizacyjnych środka transportu.

2. Kontrola obejmuje weryfikację danych zawartych w dokumentach okazanych przez kierującego, dokonanie oględzin towaru, w tym pobranie próbki towaru, oraz weryfikację wskazań lokalizatora albo zewnętrznego systemu lokalizacji.

2a. W przypadku kontroli przewozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, wymagających szczególnych warunków przechowywania, można skierować je w celu dokonania oględzin do miejsca, w którym możliwe jest ich dokonanie zgodnie z umową, o której mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne.

3. Kontrolę przewozu towarów przeprowadzają funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej.

4. Kontrolę przewozu towarów, przy wykonywaniu swoich ustawowych zadań, mogą również przeprowadzać:

- 1) funkcjonariusze Policji;
- 2) funkcjonariusze Straży Granicznej;
- 3) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.

5. Kierujący jest obowiązany w toku kontroli przewozu towarów, na żądanie funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusza Policji, funkcjonariusza Straży Granicznej oraz inspektora Inspekcji Transportu Drogowego, zwanego dalej „kontrolującym”:

- 1) okazać wymagane prawem dokumenty związane z przewozem towaru;
- 2) podać numer referencyjny właściwy dla dokonywanego przewozu towaru albo udostępnić dokument zastępujący zgłoszenie i potwierdzenie przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokument, o którym mowa w art. 3 ust. 7;
- 3) umożliwić kontrolującemu wykonywanie czynności określonych w ust. 2.

6. W toku kontroli przewozu towarów kontrolującemu przysługują uprawnienia określone w przepisach regulujących zakres działania kontrolującego. W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu monitorowania przewozu i obrotu kontrolujący współpracują ze sobą przy wykonywaniu kontroli. Zakres i warunki współpracy kontrolujących określa porozumienie.

6a. W przypadku, o którym mowa w art. 12a ust. 4, kontrolę przeprowadza się w miejscu wskazanym w zgłoszeniu, uwzględniając specyfikę przewozów kolejowych w oparciu o rozkład jazdy pociągów, jeżeli zapewnione są wymogi bezpieczeństwa przeprowadzenia kontroli.

7. W przypadku:

- 1) stwierdzenia nieprawidłowości w toku kontroli lub na żądanie kontrolowanego,
- 2) pobrania próbki towaru,
- 3) nałożenia zamknięć urzędowych

– kontrolujący sporządza protokół.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób dokumentowania przeprowadzonej kontroli przewozu towarów, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego i skutecznego wykonywania czynności;
- 2) wzory dokumentów stosowanych w toku kontroli przewozu towarów, uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego dokumentowania czynności kontroli oraz jednolitości stosowanej dokumentacji.

Art. 14. W przypadku ujawnienia w trakcie kontroli przewozu towarów niedokonania zgłoszenia przewóz towarów może być kontynuowany po przesłaniu odpowiednio przez podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika zgłoszenia i uzyskaniu numeru referencyjnego, z wyjątkiem art. 16 ust. 1 i 1a. Przepisy art. 10b pkt 1 i art. 10c ust. 3 pkt 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 15. 1. Jeżeli w trakcie kontroli przewozu towaru stwierdzono, że towar nie odpowiada co do rodzaju, ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu w zgłoszeniu albo przewóz towarów wiąże się ze zwiększonym ryzykiem, na środek transportu lub towar mogą zostać nałożone zamknięcia urzędowe.

2. W przypadku stwierdzenia przez kontrolującego, o którym mowa w art. 13 ust. 4, konieczności pobrania próbek lub nałożenia zamknięć urzędowych może on wezwać do dokonania tych czynności funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej.

3. W przypadku nałożenia zamknięć urzędowych przewoźnik jest obowiązany przedstawić środek transportu organowi Krajowej Administracji Skarbowej wskazanemu w protokole kontroli, w dacie zakończenia przewozu towaru, w miejscu dostarczenia towaru lub miejscu zakończenia przewozu na terytorium kraju w celu usunięcia tych zamknięć. Przewoźnik powiadamia telefonicznie organ Krajowej Administracji Skarbowej wskazany w protokole kontroli właściwy do usunięcia zamknięć urzędowych o dostarczeniu towaru do miejsca dostarczenia towaru lub miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju.

4. W przypadku nałożenia na środek transportu lub towar zamknięć urzędowych pobiera się od przewoźnika kaucję w wysokości 2000 zł.

5. Kaucję pobiera się w formie gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania, lub za pomocą instrumentu płatniczego, jeżeli pobierający kaucję dysponuje odpowiednim urządzeniem do autoryzacji transakcji płatniczych.

6. W przypadku pobrania kaucji za pomocą instrumentu płatniczego przewoźnik ponosi koszty opłat i prowizji związanych z taką formą zapłaty.

7. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym wyodrębnionym rachunku bankowym wyznaczonego urzędu skarbowego.

8. Kaucję pobraną w formie gotówkowej przekazuje się na rachunek bankowy wyznaczonego urzędu skarbowego w terminie 3 dni roboczych od dnia pobrania kaucji.

9. Kaucja pobrana:

- 1) w formie gotówkowej podlega zwrotowi na rachunek bankowy przewoźnika lub jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej wskazany przez przewoźnika albo kierującego,
- 2) za pomocą instrumentu płatniczego podlega zwrotowi na rachunek bankowy przewoźnika lub jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwy dla instrumentu płatniczego

– w terminie 7 dni od dnia usunięcia zamknięć urzędowych.

10. Kaucja, o której mowa w ust. 4, nie podlega zwrotowi, w przypadku niedopełnienia przez przewoźnika obowiązku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od daty kontroli. Kaucja stanowi dochód budżetu państwa.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kaucji, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

Art. 16. 1. Jeżeli w trakcie kontroli przewozu towarów:

- 1) ujawniono niedokonanie zgłoszenia,
- 2) nie zostanie przedstawiony przez kierującego numer referencyjny dla dokonywanego przewozu towaru, dokument zastępujący zgłoszenie i potwierdzenie przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokument, o którym mowa w art. 3 ust. 7

– towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem może zostać zatrzymany.

1a. Jeżeli w trakcie kontroli przewozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ujawniono, że przewóz towarów jest dokonywany:

- 1) bez dokonania Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zgłoszenia, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,
- 2) przed upływem terminu na zgłoszenie sprzeciwu, określonego w art. 37av ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,
- 3) wbrew sprzeciwowi, o którym mowa w art. 37av ust. 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne,
- 4) bez dokumentu, o którym mowa w art. 37av ust. 16a ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, albo gdy dokument ten zawiera dane niekompletne lub niezgodne ze stanem faktycznym

– towar zatrzymuje się.

1b. W przypadku przewozu towarów po krajowej sieci kolejowej towar może zostać zatrzymany w miejscu dostarczenia towaru na terytorium kraju.

2. Zatrzymany towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem jest kierowany albo usuwany do najbliższego wyznaczonego miejsca, które spełnia warunki przechowywania towarów będących przedmiotem przewozu.

2a. W przypadku zatrzymania, o którym mowa w ust. 1a, towar albo środek transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem jest kierowany do miejsca określonego w umowie, o której mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne.

3. Towar zatrzymuje się do czasu ustalenia, przez naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce kontroli przewozu towarów, podmiotu posiadającego prawo do dysponowania towarem jak właściciel w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług i złożenia zgłoszenia. W przypadku nieustalenia podmiotu, który posiada prawo do dysponowania towarem jak właściciel, w terminie 60 dni od dnia zatrzymania towaru, orzeka się przepadek towaru na rzecz Skarbu Państwa.

4. Z wnioskiem o orzeczenie przepadku towaru na rzecz Skarbu Państwa występuje do sądu cywilnego naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na miejsce kontroli przewozu towarów. Do spraw o przepadek towaru stosuje się odpowiednio przepisy art. 610¹–610⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, z późn. zm.⁷⁾).

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 1090, 1177, 1655 i 1666.

5. W przypadku towarów łatwo psujących się termin, o którym mowa w ust. 3, wynosi 3 dni.

6. W przypadku towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 756), które wymagają szczególnych warunków przechowywania, termin, o którym mowa w ust. 3, może być skrócony, odpowiednio do właściwości towaru, na zasadach określonych w odrębnych przepisach lub umowach międzynarodowych.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, kontrolujący przekazuje dokumenty z przeprowadzonej kontroli przewozu towarów Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu.

8. Do przechowywania i strzeżenia zatrzymanych produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych, objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, oraz ich przepadku, sprzedaży albo zniszczenia stosuje się przepisy rozdziału 2c tej ustawy.

Art. 16a. 1. Jeżeli uprawnienie do zatrzymania środka transportu wraz z towarem lub usunięcia, o którym mowa w art. 16 ust. 2, zbiega się z uprawnieniem do zatrzymania lub usunięcia środka transportu wraz z towarem określonym w przepisach innych ustaw, w pierwszej kolejności stosuje się przepisy ustawy.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości związanych z przewozem drogowym towarów niebezpiecznych, mającym wpływ na bezpieczeństwo tego przewozu, w pierwszej kolejności stosuje się art. 102 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 217, art. 228 oraz art. 308 § 1 i 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534 i 1023).

Art. 17. 1. Za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu pobiera się opłaty.

2. Za opłaty, o których mowa w ust. 1, odpowiada solidarnie przewoźnik i podmiot obowiązany do złożenia zgłoszenia.

3. Dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla wyznaczonego miejsca, do którego został skierowany lub usunięty środek transportu wraz z towarem, ustala, w drodze postanowienia, wysokość opłat za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu, osoby obowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, służy zażalenie.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłat stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 i 1598).

6. W przypadku produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego lub wyrobów medycznych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 37av ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, w zakresie opłat za ich przechowywanie i strzeżenie stosuje się przepisy rozdziału 2c tej ustawy.

Art. 18. Zwrot:

- 1) środka transportu z wyznaczonego miejsca następuje po uiszczeniu opłat dotyczących środka transportu ustalonych w postanowieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 3;
- 2) towaru z wyznaczonego miejsca następuje po uiszczeniu opłat dotyczących towaru ustalonych w postanowieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 3, z wyjątkiem art. 31.

Art. 19. Dyrektor izby administracji skarbowej może powierzyć usuwanie towarów lub środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem lub prowadzenie wyznaczonego miejsca innym podmiotom.

Art. 20. 1. Opłatę za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towarów w wyznaczonym miejscu uiszcza się na rzecz dyrektora izby administracji skarbowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3.

2. Wysokość stawki kwotowej opłat, o których mowa w art. 17 ust. 1, odpowiada średniej cenie rynkowej usług w zakresie usuwania, strzeżenia i przechowywania środków transportu lub towarów na obszarze właściwości danej izby administracji skarbowej.

3. Ustala się maksymalną wysokość stawek kwotowych opłat, o których mowa w art. 17 ust. 1, za:

- 1) środek transportu:
 - a) o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t – za usunięcie – 476 zł⁸⁾; za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 39 zł⁸⁾,
 - b) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t – za usunięcie – 594 zł⁸⁾; za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 51 zł⁸⁾,
 - c) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t – za usunięcie – 841 zł⁸⁾; za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 73 zł⁸⁾,
 - d) o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t – za usunięcie – 1239 zł⁸⁾; za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 133 zł⁸⁾,
 - e) przewożący materiały niebezpieczne – za usunięcie – 1508 zł⁸⁾; za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 196 zł⁸⁾;
- 2) towar:
 - a) za usunięcie – 1508 zł⁸⁾,
 - b) za każdą dobę przechowywania i strzeżenia – 4 zł⁸⁾ za 1 m³ albo 0,80 zł⁸⁾ za 1 m² powierzchni magazynowej.

4. Maksymalne stawki opłat, o których mowa w ust. 3, obowiązujące w danym roku kalendarzowym, ulegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 1 grudnia danego roku ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” maksymalne stawki opłat, o których mowa w ust. 3, z uwzględnieniem zasady określonej w ust. 4, obowiązujące w następnym roku kalendarzowym, zaokrąglając opłaty, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. a, w górę do pełnych złotych, a opłaty, o których mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b, w górę do pełnych dziesiątek groszy.

Art. 20a. Do usuwania środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, wraz z towarem przez funkcjonariuszy i inspektorów, o których mowa w art. 13 ust. 4, w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się odpowiednio zasady i warunki określone w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 21. 1. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 albo art. 6 ust. 1, odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% wartości brutto towaru przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł.

2. W przypadku stwierdzenia, że towar nie odpowiada co do rodzaju, ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu odpowiednio przez podmiot wysyłający albo podmiot odbierający w zgłoszeniu, odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% różnicy wartości brutto towaru zgłoszonego i towaru rzeczywiście przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł.

2a. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 12a ust. 2 odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 20 000 zł.

2b. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 6a ust. 1 na podmiot sprzedający, który dokonał obrotu paliwami opałowymi, nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% wartości brutto towaru będącego przedmiotem dostawy.

2c. W przypadku niewykonania obowiązku określonego w art. 6b ust. 1 odpowiednio na zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy nakłada się karę pieniężną w wysokości 5000 zł.

2d. W przypadku gdy podmiot wysyłający, podmiot odbierający lub przewoźnik nie wykona obowiązku określonego w art. 7c, odpowiednio na podmiot wysyłający, podmiot odbierający lub przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

⁸⁾ Maksymalną wysokość stawek kwotowych, o których mowa w art. 17 ust. 1, ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” minister właściwy do spraw finansów publicznych, na podstawie art. 20 ust. 5.

3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego, zużywającego podmiotu olejowego albo pośredniczącego podmiotu olejowego lub interesem publicznym, na wniosek odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego, zużywającego podmiotu olejowego albo pośredniczącego podmiotu olejowego lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–2d, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.

Art. 22. 1. W przypadku:

- 1) niedokonania zgłoszenia przez przewoźnika,
- 2) stwierdzenia, że towar nie odpowiada co do rodzaju, ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu przez przewoźnika w zgłoszeniu,
- 3) niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 12a ust. 3 i 4 oraz art. 15 ust. 3

– na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 20 000 zł.

1a. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1a, i dostarczenia zgłoszonego paliwa opałowego do innego miejsca dostarczenia towaru, na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 100 000 zł, o ile nie ustalono podmiotu, który nabył lub posiada to paliwo.

2. W przypadku gdy przewoźnik nie uzupełni zgłoszenia o dane, o których mowa w art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3, na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

2a. W przypadku niewywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 10a ust. 1, na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

2b. Odstępuje się od nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 10a ust. 1, jeżeli jego niedopełnienie wynikało z niedostępności rejestru.

3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–2a, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.

Art. 22a. 1. W przypadku niedostarczenia zgłoszonego towaru do miejsca dostarczenia towaru albo miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 100 000 zł, o ile nie ustalono podmiotu, który nabył lub posiada te towary, lub nie ustalono miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju.

2. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.

Art. 23. Dane dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%.

Art. 24. 1. W przypadku gdy podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik:

- 1) nie wykona obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1,
- 2) zgłosi dane niezgodne ze stanem faktycznym, inne niż dotyczące towaru

– odpowiednio na podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

1a. W przypadku gdy towar był przewożony ze składu podatkowego w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i podatek akcyzowy oraz należny podatek od towarów i usług zostały wpłacone przez podmiot wysyłający a ujawnione nieprawidłowości są wynikiem oczywistego błędu i dotyczą zgłoszonych przez podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika danych innych niż dotyczące towaru, z wyjątkiem numeru rejestracyjnego środka transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, odpowiednio, na podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 2000 zł.

1b. W przypadku gdy odpowiednio podmiot odbierający lub podmiot nabywający nie wykona obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 5 albo art. 6a ust. 3, odpowiednio na podmiot odbierający albo na podmiot nabywający nakłada się karę pieniężną w wysokości:

- 1) 5000 zł – w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą;
- 2) 1000 zł – w przypadku podmiotu nieprowadzącego działalności gospodarczej.

2. Odstępuje się od nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jeżeli jego niedopełnienie wynikało z niedostępności rejestru.

3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, podmiotu nabywającego albo przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, podmiotu nabywającego albo przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–1b, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.

Art. 25. Jeżeli nie można ustalić wartości brutto przewożonego towaru podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, za podstawę nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 21 ust. 1 i 2, przyjmuje się średnią wartość rynkową towaru na rynku krajowym.

Art. 26. 1. Karę pieniężną nakłada się w drodze decyzji.

2. Karę pieniężną nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy:

- 1) dla miejsca kontroli – w przypadku kontroli przewozu towarów,
- 2) ze względu na adres zamieszkania lub na adres siedziby podmiotu odbierającego albo podmiotu nabywającego – w przypadku, o którym mowa w art. 24 ust. 1b

– z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 30.

3. Organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli to odstąpienie:

- 1) nie stanowi pomocy publicznej albo
- 2) stanowi pomoc *de minimis* albo pomoc *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, udzieloną z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy, określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, albo
- 3) stanowi pomoc publiczną spełniającą warunki określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych, mając na uwadze konieczność zapewnienia zgodności z warunkami dopuszczalności udzielania pomocy państwa określonymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

4a. Organem odwoławczym od decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego nakładającej karę pieniężną jest dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wydał decyzję w pierwszej instancji.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 27. 1. Karę pieniężną uiszcza się na rachunek bankowy wyznaczonego urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

2. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kary pieniężnej, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

Art. 28. 1. Kara pieniężna nie może być nałożona, jeżeli od dnia niedopełnienia obowiązku upłynęło 5 lat.

2. Obowiązek zapłaty kary pieniężnej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin zapłaty.

Art. 29. Kontrolujący, o którym mowa w art. 13 ust. 4, który ujawni naruszenie, za które ustawa przewiduje karę pieniężną, przekazuje dokumenty z przeprowadzonej kontroli przewozu towarów naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu ze względu na miejsce kontroli przewozu towarów.

Art. 30. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie postępowania podatkowego, kontroli podatkowej albo kontroli celno-skarbowej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, prowadzonych wobec podmiotu kontrolowanego lub strony postępowania, naruszeń podlegających zgodnie z ustawą karze pieniężnej organem właściwym do wymierzenia kary pieniężnej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na siedzibę organu, który ujawnił naruszenie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, gdy naruszenia dotyczą podmiotów, które mają siedzibę na terytorium państwa członkowskiego albo państwa trzeciego, albo nie można ustalić właściwości miejscowej naczelnika urzędu celno-skarbowego do nałożenia kary pieniężnej, organem właściwym do nałożenia kary pieniężnej jest wyznaczony naczelnik urzędu celno-skarbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Krajowej Administracji Skarbowej, który ujawnił naruszenie, przekazuje dokumenty związane z ujawnionym naruszeniem naczelnikowi urzędu celno-skarbowego właściwemu do nałożenia kary pieniężnej.

4. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, ustalono, że nie doszło do uszczuplenia podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, nie wszczyna się postępowania w sprawie o nałożenie kary pieniężnej. Przepisu ust. 3 nie stosuje się.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do:

- 1) przewoźników;
- 2) przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3a.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, naczelnika urzędu celno-skarbowego do nałożenia kary pieniężnej, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, uwzględniając przygotowanie organizacyjne tego organu do prowadzenia postępowań w sprawach o nałożenie kary pieniężnej.

Art. 31. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1–2a albo w art. 24 ust. 1 pkt 1, jeżeli przewoźnik ma siedzibę w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu należności bądź możliwość egzekucji należności nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa, kontrolujący pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej przyszłej karze pieniężnej. Przepisy art. 15 ust. 5–11 stosuje się.

2. W przypadku nieuiszczenia kaucji, o której mowa w ust. 1, środek transportu wraz z towarem jest kierowany albo usuwany do najbliższego wyznaczonego miejsca, które spełnia warunki przechowywania towarów będących przedmiotem przewozu.

3. Zwrot środka transportu wraz z towarem z wyznaczonego miejsca, z wyjątkiem art. 16 ust. 3–6, następuje po uiszczeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 22 ust. 1–2a albo w art. 24 ust. 1 pkt 1, albo kaucji w wysokości równej wysokości tej kary oraz opłat ustalonych w postanowieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 3.

4. W przypadku nieuiszczenia kary pieniężnej w ciągu 60 dni od dnia, w którym decyzja nakładająca karę pieniężną stała się ostateczna, do środka transportu stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, z późn. zm.⁹⁾) dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

Art. 32. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli:

- 1) rozpoczęcia przewozu towaru przez kierującego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. a, bez numeru referencyjnego, bez dokumentu zastępującego zgłoszenie i potwierdzenia przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie albo dokumentu, o którym mowa w art. 3 ust. 7,
 - 2) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 10b,
 - 3) niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 10c ust. 1
- kierujący podlega karze grzywny w wysokości od 5000 do 7500 zł.

2. Kontrolującemu będącemu:

- 1) funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej,
- 2) funkcjonariuszem Policji,
- 3) funkcjonariuszem Straży Granicznej,
- 4) inspektorem Inspekcji Transportu Drogowego

– przysługuje prawo do nakładania i pobierania grzywny w drodze mandatu karnego za czyn, o którym mowa w ust. 1.

3. Orzekanie w sprawie nałożenia grzywny, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005 i 1595).

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 41, 802, 1005, 1177, 1236 i 1666.

Art. 32a. Grzywny, o których mowa w art. 32 ust. 1, pobierane przez organy Inspekcji Transportu Drogowego stanowią wpływy Funduszu rozwoju przewozów autobusowych, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 717 i 802).

Art. 33–36. (pominięte)

Art. 37. Z dniem wejścia w życie ustawy tworzy się rejestr zgłoszeń.

Art. 38. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań sektora finansów publicznych wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2017 – 15,5 mln zł;
- 2) 2018 – 20,4 mln zł;
- 3) 2019 – 9,9 mln zł;
- 4) 2020 – 9,9 mln zł;
- 5) 2021 – 9,9 mln zł;
- 6) 2022 – 9,9 mln zł;
- 7) 2023 – 9,9 mln zł;
- 8) 2024 – 9,9 mln zł;
- 9) 2025 – 9,9 mln zł;
- 10) 2026 – 9,9 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wysokość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków zmniejsza wysokość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wysokością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wysokość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹⁰⁾, z wyjątkiem przepisów art. 21–32, art. 34 oraz art. 35 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2017 r.

¹⁰⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 3 kwietnia 2017 r.